

GELUIDSVERJAGER MELZER:

HET HOEFT HELEMAAL NIET DUUR TE ZIJN

Algemeen Dagblad
aug. 1962

AMSTERDAM. — We zitten tegenwoordig allemaal midden in het lawaai, dat is een ding dat zeker is. Burenruzies, zenuwachtige moeders, kinderen, die niet slapen kunnen, dat zijn zaken, die dagelijkse gespreksstof vormen. We trekken ons terug op plaatsen, waarvan we dachten, dat niemand ze zou vinden. Maar ja wel hoor, daar schettert de eerste draagbare radio al weer. „Alleen als mijn burens met vakantie zijn woon ik rustig”, zei ons iemand een paar dagen geleden.

Op het beeldscherm hebben we enige tijd geleden een reportage gehad over dat lawaai in huizen en flats: met een mikrofoon in de hand schoof men langs de muren. De geluiden, die vervolgens geproduceerd werden waren in een woord verschrikkelijk. We weten, dat het Tno in Delft op een bepaalde afdeling niets anders doet dan zoeken naar materialen, die ons rustig wonen garanderen. We horen er niet zo veel over, maar er wordt aan gewerkt.

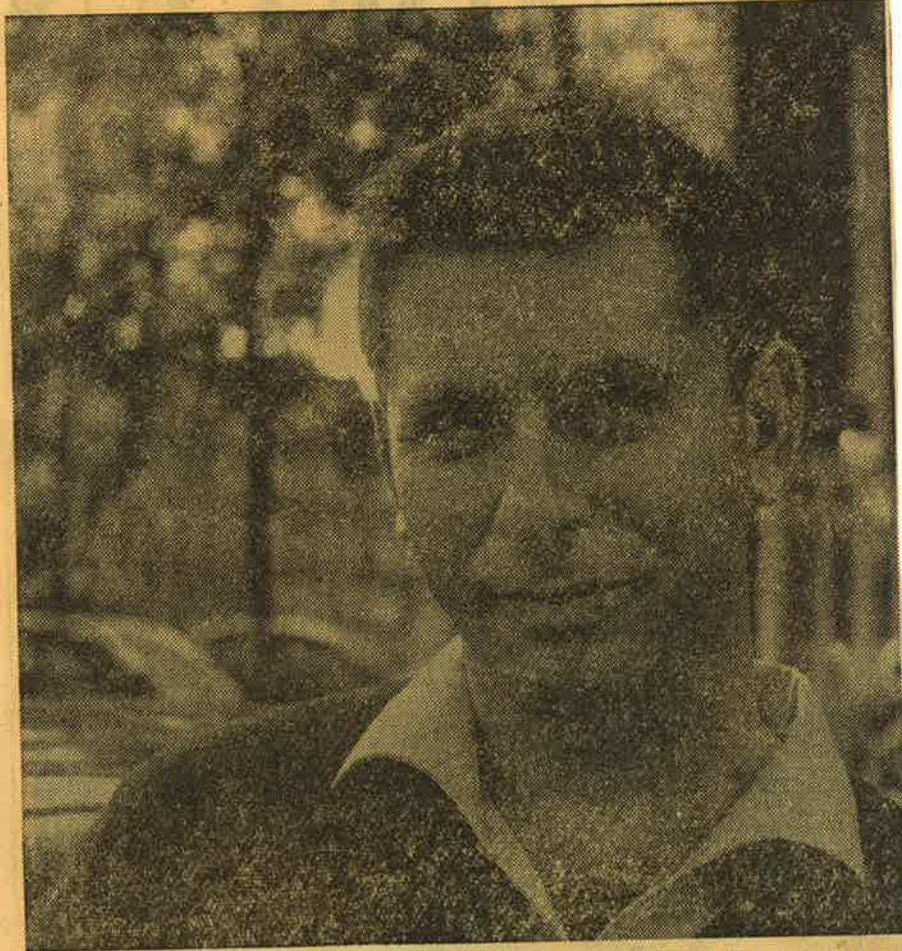
Drie kwart

„Ik heb niets dan lof voor het Tno”, merkte Abraham Melzer gisteren op in Amsterdam-Buitenveldert. „Maar tussen het werk in Delft en de huisbewoners, die tenslotte dagelijks met het lawaai te maken hebben, ligt een brede kloof. Voor het alledaagse gebruik, om het zo te noemen, hebben de mensen er eigenlijk weinig aan, dat er nog steeds maar gezocht wordt naar bijvoorbeeld geluidwerende materialen. Ze willen op het moment zelf van hun lawaai af zijn en daar kan ik in drie kwart van de gevallen voor zorgen.”

Wie is die geluidsman, die onder de naam Melzer vandaag via G. en G. bij u binnenwandelt? Wel, een sympathieke kleine man, die 32 jaar geleden in het Roemeense Boekarest werd geboren. Lang heeft hij daar niet gewoond, want als tienjarige jongen verhuisde hij met zijn ouders naar Israël. En wanneer hij niet getrouwd was met een bijzonder charmante zwarttharige vrouw, had hij daar nu misschien nog gewoond.

Mijn hobby

„We zijn nu sinds zeventien maanden in Nederland”, vertelde ir. Melzer, terwijl hij met kleine slokjes zijn glas uitgeperste citroen leegdrank. „Mijn vrouw studeert namelijk psychologie en ... ach, vertel jij het verder maar.” Dat laatste waren steeds terugkerende woorden tijdens ons gesprek met die geluidsman, als ik hem zo wat oneerbiedig mag noemen. Toen de heer Melzer zeventien maanden terug ons land binnenkwam sprak hij behalve Hebreeuws ook Duits en Engels. Nu is hij in staat om een gesprek te voeren in het Nederlands, maar wanneer hij een bepaald woord niet weet, vraagt hij snel in het Hebreeuws raad aan zijn vrouw.

* In Amsterdam woont hij: ir. Abraham Melzer. Hij is een idealist, die u, als het even kan, voor niet al te veel geld, van het lawaai in uw flat of huis kan afhelpen. Vandaag stellen we hem aan u voor en wellicht zegt u te zijner tijd nog wel eens „Dank u wel, meneer Melzer.”

„Het moeilijke nu is om de mensen te laten weten, dat ik besta”, aldus de heer Melzer, die zo gelukkig is geweest om in vrij korte tijd een drie-kamerflat te bemachtigen op vier kilometer afstand van Schiphol. „Ik kan moeilijk een advertentie plaatsen en daarin bijvoorbeeld zetten; Bel Melzer en hij helpt u van het lawaai af. De mensen moeten weten, dat ik er ben om hen, wanneer mogelijk, te helpen.”

25 gulden

Nu weten we, dat er in Nederland vele bekwame mannen (en misschien vrouwen) rondlopen, die enorm veel van het geluid afweten. We bedoelen daarmee, dat het beroep, dat Abraham Melzer gekozen heeft bepaald niet nieuw of enig in zijn soort is. Wel nieuw is, zo geloven wij, het feit, dat hij overal in Nederland bij u binnenkomt en u diezelfde middag of avond nog een advies geeft.

„Er zijn bijvoorbeeld tegel- en hout-handelaren, die op het gebied van geluid een adviseur hebben”, ging ir. Melzer verder. „Die komt desgewenst bij de mensen langs, maar het advies, dat hij geeft heeft uitsluitend betrekking op de produkten, die zijn firma levert. Ik heb hier staaltjes van alle bouwmaterialen en ik kan daarom zeg-

gen tegen de mensen: u kunt beter dit of dat nemen.”

• Een advies van Abraham Melzer kost 25 gulden en wordt zijn advies opgevolgd, dan betekent dat beslist niet altijd dat het verhelpen van het lawaai honderden guldens gaat kosten.

„In 75 procent van de gevallen kan ik een afdoende oplossing geven, maar het komt ook voor dat ik moet zeggen: Er zal niets te doen zijn aan dat lawaai, want wilt u er van afkomen dan kunt u voor dat geld bijna een nieuwe flat kopen.”

De raad van de geluidsman uit Amsterdam-Buitenveldert is soms bijzonder simpel, maar men moet maar op het idee komen. „In Rotterdam werd ik eens bij een meneer geroepen, die zijn slaapkamer aan de straatzijde had. Toen hij in die flat trok kon het niet missen: dat was de slaapkamer”, vertelde de heer Melzer verder slechts af en toe vragend of zoekend naar het juiste woord. „Van uw werkkamer moet u slaapkamer maken heb ik geadviseerd. Heel eenvoudig, maar die meneer was tot dat ogenblik niet op het idee gekomen.”

Ja, het zijn soms hele kleine dingen, die u van een hoop lawaai af kunnen helpen, zoals op een bepaalde plaats een gordijn neerhangen of uw tv-toestel verplaatsen. Ir. Melzer werkt soms met zijn ingewikkelde meetapparatuur onder moeilijke omstandigheden: „Dan kom ik ergens voor het lawaai, dat de burens blijken te maken. Gaat u maar met die burens praten wordt me dan gezegd. Goed, daar bel ik dan aan om vervolgens te horen, dat men al

jaren in grote onmin met de burens leeft."

Het is niet alleen de slechte bouw, die onze woningen vaak tot een lawaaiige hel maken, maar ook de slechte materialen, die gebruikt worden of muren, die twintig in plaats van dertig centimeter dik zijn.

Een balletje

„Goedkope adviezen en de mensen echt helpen, direct, dat is mijn doel."

De heer Melzer legde er nog eens de nadruk op. We hebben even in zijn werkkamer gekeken en onze gastheer legde ons uit waar al zijn apparaten voor dienden. „Ik denk, dat ik hier voor een kleine dertigduizend gulden heb staan. Dat apparaat daar is om de geluiden te analyseren. Ik neem die dus met mijn speciale bandrecorder op bij de mensen thuis en analyseer het vervolgens hier."

Intussen was de zitkamer gevuld met muziek uit „My fair lady" en we konden elkaar nog maar nauwelijks verstaan. Tegen het plafond zat de geluidsinstallatie gebouwd en in stilte beklagden we de bovenburen van de familie Melzer.

„Weet u wat nu zo leuk is: de burens horen hier niets van, maar wij hebben wel last van hun televisietoestel. Daar achter het gordijn heb ik zeven luidsprekers gemonteerd. Neen, neen, niet zo in het wilde weg, maar op een speciale manier en voor twee luidsprekers heb ik een balletje van 45 cent geplaatst."

● Ja, ook dat is een terrein, dat voor ir. Melzer gesneden koek is: adviezen geven bij het aanbrengen van een geluidsinstallatie. U hoeft he'emaal niet bij hem aan te komen met luidsprekers van zeg, achthonderd gulden. Welneen, ook wanneer u er een hebt, die niet meer dan 45 gulden heeft gekost kan de geluidsman u zeggen hoe u de beste weergave heeft zonder dat de burens hoordol worden van de muziek, die u graag wilt horen.

Zo, vanaf vandaag kunt u in ieder geval niet zeggen: „Had ik dat maar geweten, dat die ir. Melzer bestond". Wij geloven, dat hij u voor 25 gulden van een hoop ellende kan afhelfen, tenminste, zo hebben wij uit zijn woorden begrepen.

„Kijk", zegt ze, „in Israël kan men psychologie studeren volgens het Amerikaanse systeem en dat beviel me niet. Kinderpsychologie is er helemaal niet bij en daarom zitten we nu hier in Amsterdam." Terwijl mevrouw Melzer, die haar man op de universiteit in Haifa leerde kennen (zelf is zij in Nederland geboren) in de keuken bezig was met de voor vele flatbewoners lawaaiige koffiemolen, hoorden we verder van ir. Melzer:

„Van alles met geluiden doen is altijd al mijn hobby geweest en als vijftienjarige jongen zat ik al in akoestische boeken te snuffelen."

„Bel Melzer"

„Ik ben gaan studeren aan de universiteit in Haifa, wis- en natuurkunde onder andere. Maar ik wilde tenslotte de geluidskant op en daarvoor is in Israël geen faculteit. Van een professor kreeg ik een speciale opleiding en zodoende mag ik mezelf nu akoestisch ingenieur noemen."

Abraham Melzer heeft zich daarna niet teruggetrokken in een studeerkamer, maar bij zijn aankomst in Nederland heeft hij zich onmiddellijk voorgenomen: ik ga wat doen aan dat lawaai bij de mensen thuis.

● „Mijn man is een idealist", vervolgde mevrouw Melzer. „Hij wil de mensen echt van hun lawaai afhelfen en het gaat hem er om, dat dat zo goedkoop mogelijk kan. Ja, ja, zo zou u het wel kunnen zeggen: een geluidsverjager voor de flat- en huisbewoners, dat wil hij zijn. Niet iemand met een enorm bureau achter zich met vele medewerkers, zodat de mensen eigenlijk niet eens durven te bellen, omdat een advies wel eens veel geld zou kunnen kosten."